

1. What'd I say
2. Jazzman
3. Ray Charles at Newport
4. Ray Charles in person
5. Genius + Soul = Jazz
6. Basie
7. Quincy Jones
8. Crazy Love
9. Sam Cooke
10. Bobby Bland
11. Solomon Burke
12. Soul

را به آن‌چه برای او درست کار می‌کرد تغییر داد. نشان داد که هیچ محدودیتی وجود ندارد، نه برای کسی که به خوبی او باشد. هر کاری که کرد، به هر چه دست زد آن را مالِ خود کرد. رانر مخصوص به خود را دارد. حالا موسیقی ری چارلز است. همیشه بسا گوش کردن به او چیزی را یاد گرفته‌ام. این موسیقی است که استاندارد محکمی را پدید کرده برای من آلبومهایی که برجسته هستند در ری چارلز در نیویورک^۲ و «خود ری چارلز»^۳ است.

بعد این هست چیز = روح + نایفه^۴ با ازکستر بیسی^۵ و کوپنسی جونز^۶. و مطمئناً صداهایی مدرن در موسیقی کاتدری و وسترن، چیزهای زیادی هست که نام بیرم این روزها اغلب باید برای بشنوی. به عقب برگردی.

اخیراً برای یکی از آهنگهایم «عشق دیوانه»^۸ با

James Brown

by Rick Rubin

در حال حاضر در حال نوشتن کتابی است که به نام «The Black Power Movement» است. او در این کتاب به بررسی جنبه‌های سیاسی و اجتماعی جنبش راکس و بی‌بی در دهه ۱۹۶۰ می‌پردازد. او همچنین به بررسی نقش راکس و بی‌بی در جنبش حقوق مدنی می‌پردازد. او در این کتاب به بررسی نقش راکس و بی‌بی در جنبش حقوق مدنی می‌پردازد.

از یک جهت جیمز براون مثل جانی کش است. جانی به عنوان یکی از سلاطین موسیقی کاتدری قلمداد می‌شود، اما خیلی از مردم هستند که جانی را دوست دارند ولی از موسیقی کاتدری خوششان نمی‌آید. این قضیه در مورد جیمز براون و

جرم قرمز و با نوشته **godfather** که با گل میخ جلوش نوشته شده بود داشت. بدون توجه به آن چنه در زندگی شخصی اش پیش آمد، میراث او محفوظ است. او قطعاً کاری کرده که نمی توانی فکر نکنی که «چه خبره؟» اما این چیزها از یکی از همین نوع آدمها بیرون می آید. این آدمها با خدا تعامس پیدا کرده اند. آن ها خاص هستند و جیمز براون یکی از آن هاست. انسانش ساده مزه گ، سرانگازد، چون ریتم زندگی در آن جاری است.

1. Johnny Cash
2. Clyde Stubblefield
3. Motown
4. Groove
5. I got you
6. Out of sight
7. Eric B. and Rakim
8. Eric B is president
9. LL Cool J
10. Beastie Boys
11. Red Hot chilli peppers
12. Minneapolis

مجبور هستند در یک زمان با هم ساز بزنند. اجازه بدهم که باس وقت خودش را داشته باشد؛ ترسیم که یک آهنگ را گیتار تنها شروع کند یا این که یک قطعه یک آهنگ به گیتار و درواز ختم شود اینها دینامیکهایی هستند که در موسیقی جیمز براون می شنوید. پیاده می آید سالها پیش به مینه پولیس³⁴ رفته بودم که پرینس را ببینم، در یک دفتر منتظر نشسته بودم و آن جا چرخه بی ریایی از امیر ای بیس برزون³⁵ در سال ۱۹۶۴ در TAMI روی یک صفحه نوبیون پخش می شد. آن شاید بهترین اجرای راگ اند رولی باشد که در یک فیلم گرفته شده. رولینگ استونز را در همان صحنه دارید، همه آدمهای مهم راگ اند روز بودند و سعی داشتند جاکتر تلاش شان را بکنند، و جیمز براون بیرون می آید و همشان را نابود می کند. باور نکردنی است که چمطور از همشان در قباله پیشی می گیرد.

اولین بار جیمز براون را حوالی سال ۱۹۸۰ دیدم، بین ستین نوجویی و جوانی در دبیرستان. در پیوستن بود برتنام در سالن غذاخوری با صفتی های تانگو اجرا شد و آن یکی از بهترین تجربه های موسیقایی زندگی من بود. رقصیدن و خوشش باور نکردنی بود. او تک آری هلموند بی ۲ با

اجازه می داد آن موسیقی بیرون بیاید. و موسیقی همیشه از گروه³⁶ بیرون می آید با وجودی که بسیاری از هنرمندان مولتان و آر اند بی در آن زمان بیشتر به آهنگهای متعارف می پرداختند. آهنگهای سیمز براون متعارف نیست. قطعات «دازمنه» خارج از دیده³⁷ مریکهای هستند برای گروه های یکتا و حتی باور نکردنی. اولین رگورد بزرگ هیپ هاپ که از نمونه های جیمز براون استفاده کرد آریک بی. و راکیم³⁸ بود در «ریک بی رئیس جمهور است»³⁹ آن رگورد یکجازه میدان را برای استفاده از براون باز کرد. یاد می آید در رگوردهای اولیه ام با ال ال کول جی⁴⁰ و پیسی پویز⁴¹ از براون استفاده کرده باشم. احساس خوشتر رگوردهای درست کنو که احساسی به خوبی جیمز براون داشته باشد، نمی خواستم این کار را با کسی کردن و نمونه برداشتن از او انجام دهم. برای من ترک آن احساس وقتی به آن گریه ها گوش می دهی مهم بود. این که خنمی چمطور می توانی آن ها را توسط درام مائین بدست آوری.

آن احساس چیزی بود که من و رد هات جیلی بیوز⁴² در **Blood Sugar Sex magik** استفاده کردیم. از این ایده جیمز براون که تمام نوازندگان

Little Richard

By Little Richard